

Έχει το άρθρο 871 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, το οποίο αφορά την είσπραξη του ποσού της τελωνειακής οφειλής, την έννοια ότι θεσπίζει αναγκαία και δεσμευτική διαδικασία, επί ποινή ακυρότητας, στην περίπτωση που οι εθνικές τελωνειακές αρχές δηλώσουν σε κάποιο χρονικό σημείο της διαδικασίας εισπράξεως ότι έχουν αμφιβολίες, όσον αφορά καλής πίστewς υπόχρεο, ως προς τη σημασία των κριτηρίων που αφορούν την είσπραξη ή τη διαγραφή δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή που αποφεύχθηκε επειδή δεν ελήφθη υπόψη κατά τον χρόνο κατά τον οποίο θα έπρεπε να χωρήσει η είσπραξη της, οφειλή η οποία αφορά την ενδεχόμενη ενσωμάτωση στην τιμή αγοράς οπτικοακουστικού υλικού που παραδόθηκε από Καναδό προμηθευτή ενός κατ' αποκοπήν τέλους που περιλαμβάνεται υποχρεωτικώς στην τιμή εισόδου σε πάρκο αναψυχής, στο οποίο το υλικό αυτό αποτελεί αντικείμενο εκμεταλλεύσεως, ανεξαρτήτως του αν ο καταβάλλων αυτό το τέλος επισκέπτης αποκομίζει ή όχι όφελος από την εν λόγω εκμετάλλευση;

να επιτρέψει στον αναρρεσιόντα να προσαρμόσει τους ισχυρισμούς και τα αιτήματά του·

— επικουρικώς,

να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 14ης Ιουνίου 2001 ως προς όλες τις διατάξεις της και την απόφαση της Επιτροπής της 30ής Απριλίου 2002 καθόσον περιορίζει στο 35 % των αποδοχών του το τμήμα που μπορούσε να μεταφερθεί στο Λουξεμβούργο, συνήθη τόπο υπηρεσίας του αναρρεσιόντος·

να καταδικάσει την αναρρεσίβλητη στα έξοδα τόσο της ενώπιον του Πρωτοδικείου δίκης όσο και της αναρρετικής διαδικασίας.

Αίτηση αναίρεσεως του Γεωργίου Γκούβρα κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2004 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-180/02 και T-113/03, Γ. Γκούβρας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση C-420/04 P)

(2004/C 284/24)

Ο Γεώργιος Γκούβρας, εκπροσωπούμενος από τους A. Coolen, J.N. Louis, E. Marchal και S. Orlandi, δικηγόρους, άσκησε στις 29 Σεπτεμβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2004 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-180/02 και T-113/03, Γ. Γκούβρας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο αναρρεσιών ζητεί από το Δικαστήριο:

— να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 2004 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-180/02 και T-113/03 (Γεώργιος Γκούβρας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων) καθ' ο μέρος απορρίπτει τα ακυρωτικά αιτήματα που υποβλήθηκαν στην υπόθεση T-180/02 καθώς και εκείνα που στρέφονταν κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 30ής Απριλίου 2002 να περιορίσει στο 35 % το τμήμα των αποδοχών του που μπορούσε να μεταφερθεί στο Λουξεμβούργο κατά τη διάρκεια της αποσπάσεώς του·

— στη συνέχεια, κρίνοντας επί της ουσίας,

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα:

Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κρίνοντας ότι η Επιτροπή είχε παράσχει στον προσφεύγοντα τις αναγκαίες πληροφορίες ώστε να εξασφαλίσει τα συμφέροντά του προτού δεχθεί να αποσπασθεί προς το συμφέρον της υπηρεσίας. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν τον πληροφόρησε για την απόφασή της να καθορίσει ως τόπο υπηρεσίας την Αθήνα και για τις οικονομικές συνέπειες της αποφάσεως αυτής, όπως η κατάργηση του δικαιώματός του επί του επιδόματος αποδημίας και του δικαιώματός του στην επιστροφή των ετησίων εξόδων ταξιδιού, καθώς και η εφαρμογή επί των αποδοχών του του διορθωτικού συντελεστή που ισχύει για την Ελλάδα.

Ομοίως, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κρίνοντας ότι πληρούνταν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις του άρθρου 85 του ΚΥΚ. Συγκεκριμένα, η δύναμη του άρθρου 85 του ΚΥΚ αναζήτησης των αχρεωστήτως καταβληθέντων προϋποθέτει αντικανονική καταβολή της οποίας είχε γνώση ο προς όν η καταβολή ή της οποίας ο εσφαλμένος χαρακτήρας είναι τόσο προφανής ώστε δεν μπορούσε να μη τον γνωρίζει. Όμως, ελλείπει ρητών διατάξεων στον ΚΥΚ σχετικά με τον καθορισμό του τόπου υπηρεσίας, δεν μπορεί να πρόκειται, στην υπό κρίση περίπτωση, για αντικανονική καταβολή και, εν πάση περιπτώσει, δεδομένων των διαταγών της ίδιας της Επιτροπής όσον αφορά τα δικαιώματα του αναρρεσιόντος, δεν μπορεί να λογιστεί ότι είχε γνώση της αντικανονικότητας αυτής.

Τέλος, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κρίνοντας ότι, παρά την ασυνήθη κατάσταση του προσφεύγοντος, ο καθορισμός του τόπου υπηρεσίας του οποίου μεταβλήθηκε περισσότερο από 9 μήνες μετά την απόσπασή του, η Επιτροπή νομίμως απέρριψε το αίτημα που υπέβαλε σύμφωνα με το άρθρο 38, στοιχείο δ), του ΚΥΚ να μπορεί να μεταφέρει υπό τους προβλεπόμενους στο άρθρο 17 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ όρους τα ποσά που ήταν απαραίτητα για να καλύψει τις δαπάνες που έπρεπε να αντιμετωπίσει στο Λουξεμβούργο, συνήθη τόπο υπηρεσίας του.